

[Socialministeren.]

for arbejdsgiveren for at indtræde i rettighederne til at få udbetalt sygedagpengene.

Jeg kan ikke gå ind for hr. Simonsens ønske om, at første del af dagpengereformen og herunder specielt dækningsprocentens forhøjelse fra 80 til 90 bliver udsat. Det er meget væsentligt for os i regeringen, at denne ordning bliver gennemført snarest muligt, fordi det er en ordning, der kommer de dårligst stillede og lavest lønnede arbejdere til gode. Den mener vi absolut må gennemføres.

Jeg kan ikke rigtig forstå, hvorfor man tror, at jeg skulle kunne være enig i, at 0 karensdage giver anledning til, at mennesker bliver hjemme. Skulle arbejderne blive mere hjemme end funktionærer og tjenestemænd? Det synes jeg nok er et ret voldsomt postulat, og det får man aldrig mig til at være enig i. Vi ved ikke, hvor mange, som det populært hedder, blå mandage funktionærer og tjenestemænd har. Vi kan ikke beskyldte en gruppe som arbejderne for, at de skulle blive mere hjemme, så jeg kan aldrig nogen sinde blive enig i, at 0 karensdage giver anledning til, at flere bliver hjemme, bare fordi det drejer sig om arbejdere.

Til spørgsmålet om Arbejdsgiverforeningens holdning til 5 ugers perioden kan jeg sige, at man var enig i 5 ugers perioden. Men jeg må vel nok sige, at karensdagens hele bortfald var der ikke enighed om.

Så er der et par stykker, der har spurgt om skattetrækket ved den nye ordning. Den gældende ordning for skattetræk af dagpenge, hvorefter der trækkes et fast beløb fra dagpengene uanset vedkommendes trækprocent og fradrag, bliver ikke opretholdt. Ordningen har den store ulempe, at den ofte medfører regulering ved slutopgørelsen for kildeskat. Efter den nye ordning skal skat af dagpenge beregnes efter ganske samme regler som skat af løn, på grundlag af trækprocent og fradrag. Herved opnår man, at skatten i højere grad bliver endelig. Når kommunen skal overtage dagpengeudbetalingerne, skal hovedkortet overgives til kommunen.

Hr. Robert Christensen rejste nogle tekniske spørgsmål. Det er klart, at der vil være en række tekniske spørgsmål i disse

lovforslag, som vi må behandle i udvalget.

Der blev i samme åndedrag rejst spørgsmål om udgifterne og sagt, at opstillingen af udgifterne ved den endelige ordning er meget uforståelig. Nu kan tallene jo stilles op på mange forskellige måder, og jeg skal afstå fra at komme med en ny opstilling her, for det kan kun forvirre begreberne. Men jeg mener, det er rigtigt, at vi gennemgår disse udgiftsforslag og gerne både det ene og det andet dagpengeforslag i udvalget og herved kommer frem til en løsning, som vi stort set kan være enige i.

Jeg kan ikke tro, at ændringen her, som hr. Robert Christensen sagde, ville føre til flere afskedigelser, end der sker i dag. Jeg tror ikke, der sker nogen som helst ændring i den retning.

Karensdagens bortfald vil nok give flere sygedage. Det er jeg enig i, det var også det, man fandt ud af i Sverige, men det er der taget højde for i stigningen i sygdomsprocenten i vores udgiftsopstilling. Jeg kan ikke gå med til, at karensdagene skal nedtrappes, eller at forslaget skal gennemføres gradvis. Jeg mener, det er rigtigt, som jeg sagde før, at det skal gennemføres nu pr. 1. april 1973 i sin fulde udstrækning.

Til hr. Valbak kan jeg ud over det, jeg allerede har svaret på, sige, at man jo altid kan sætte spørgsmålstegn ved, om vi har et apparat, som på den og den dato kan siges at være i stand til at varetage de ting, vi lovgiver om. Jeg er nu knap så pessimistisk som hr. Valbak. Jeg tror, at den sociale forvaltning ude i kommunerne, som allerede masser af steder er i god gang med at indføre nye systemer, vil kunne overtage den rolle, som de skal have, bl. a. med henblik på at vurdere efter 3 måneders forløb, om vedkommende fortsat skal have dagpenge.

Det er rigtigt, at socialreformkommissionen ikke har ment at kunne fremskomme med forslag om karensdagens fulde ophævelse. Men det er min opfattelse, at det mente den ud fra det helt konkrete, at dette spørgsmål var af rent politisk karakter. Det var noget, politikerne måtte tage stilling til; det var ikke noget, som man i en kommission kunne sidde og afgøre.

Til hr. Kurt Brauer: arbejdsgiverbidraget bliver 100 mill. kr. større i forhold til den